

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An per eam communionem anticipatam satisfecerit præcepto
Ecclesiæ, anue ablata in itinere occasione communicandi, communionem
postea repetere debuerit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

adimplere potes primum, ac præcipuum illud præceptum singulis annis communicandi: igitur teneris prævenire, & præcepto, quod adimplere potes, satisfacere, etiam si alteri communicandi scilicet in Paschate, satisfacere nequeas, ut ponitur. Si verò impedimentum, quod prævides futurum, non est toto anno duraturum, non obligaris prævenire, hoc ipso, quod postea præcepto adhuc satisfacere possis: Unde

Ad fundamentum Suareti R. dist. per ejusmodi communionem anticipatam non satisfacit homo obligationi annuæ Communionis, seu singulis annis communicandi, non satisfacit obligationi Communionis Paschalis, seu communicandi in Paschate, C. non enim obligatur ad anticipandum propter hoc secundum præceptum communicandi in Paschate, sed propter primum, ac præcipuum communicandi singulis annis, posito, quod impedimentum sit toto anno duraturum, ut alibi à nobis dictum est in libello de Confessione, & Communionem.

270 Ad 2. Q. an ille, qui prævenit ob interveniens impedimentum, sublato postea impedimento, & oblata opportuna occasione communicandi, teneatur rursus Communionem iterare, ut præcepto satisfaciatur? Diana p. 3. tr. 4. R. 42. cum Fernand. tr. de

Euchar. p. 8. d. 1. n. 10. Gobat tr. 4. Cas. 3. n. 40. & aliis negativè respondet. Ratio est; quia juxta cap. omnis utriusque sexus citt. licitum est ex consilio proprii Sacerdotis differre Communionem, ut patet ex his verbis: Omnia sua peccata semel in anno confiteatur proprio Sacerdoti, suscipiens reverenter ad minus in Pascha Eucharistiæ Sacramentum, nisi fortè de proprii Sacerdotis consilio ob aliquam rationabilem causam ad tempus duxerit abstinendum: ergo licitum quoque erit ex consilio viri docti eandem anticipare, ac prævenire, ita quidem ut pari modo omnis penitus obligatio extinguatur. Accedit, quod ut ait Gobat n. 40. talis præveniendū fecerit totum id, quod verisimiliter ab illo postulasset Legislatores, si fuisset interrogatus.

Nihilominus contrariū, tanquam probabilius, tenendum est cum Suarez l. c. Palao l. c. Lug. citt. D. 16. n. 70. Burghab. Nunn. & aliis, volentibus, eum, qui ob aliquod impedimentum prævenit, sublato postea præter intentionem impedimento, teneri rursus in Paschate Communicare. Ratio colligitur ex dictis; quia per anticipatam illam Communionem satisfactum quidem est præcepto annuæ Communionis; non tamen satisfactum est alteri præcepto communicandi tempore Paschali, quod nunc impleri potest; adeoque

que obligaris non vi præcepti singulis annis communicandi, sed vi præcepti Communionis Paschalis quâ talis, quod adhuc restat implendum, & impleri potest. Unde

Ad rationem in contrarium allatam R. negando paritatem; disparitas est multiplex. 1. Quia illa dilatio Communionis ultra tempus Paschale in ipso jure est concessa, ut patet ex verbis expressis *citt. cap. omnis utriusque* nihil autem tale concessum, expressumque habetur de anticipatione Communionis. 2. Quia per illam dilationem concessam non omnis obligatio communicandi penitus extinguitur, sed differtur duntaxat ad tempus, ut ibi dicitur, ob rationabilem causam. 3. Quia facta dilatione ex rationabili causa non amplius potest fieri satis præcepto Communionis Paschalis, quâ talis: At verò potest adhuc satisfieri præcepto illi post factam præventionem, si nempe impedimentum, quod certò putabatur futurum, postea tollatur, & opportuna se offerat occasio satisfaciendi adhuc Paschali Communioni quâ tali, uti ponitur in casu. Nec recurrendum est ad voluntatem præsumptam Legislatoris, cum ejus mens potest aliunde satis colligi, & licet talis præveniendo fecerit totum id, quòd tunc potuit, non tamen id, quòd nunc

potest, & juxta dicta facere tenetur.

Ad 3. Q. Probabilis à ratione, 251 & Autoritate multorum gravissimorum DD. fuit antehac sententia, docens, satisfieri posse præcepto Communionis Paschalis per Sacrilegam Communionem, non minus, quàm satisfit præcepto audiendi Missam per mortaliter peccaminosam ejusdem auditionem,

Verùm hujus sententiæ probabilitas sublata est hodie ab Innoc. XI. qui anno 1679. 2. Mart. hanc proscripsit propositionem n. 55. *Præcepto Communionis annua Satisfit per Sacrilegam Domini manducationem.* Et ratio est, uti notat Dominicus Viva; quia præceptum Ecclesiasticum de Communione Paschali est modificatio duntaxat præcepti Divini, instituentis hoc Sacramentum, non solum ut Viaticum, sed etiam ut alimentum, & cibum spiritualem animæ, ut patet ex illis Christi verbis: *Nisi manducaveritis carnem filii hominis, non habebitis vitam in vobis; præcepto autem Divino non satisfit per Sacrilegam manducationem, quâ venenum, & non alimentum sumitur, juxta illud Apostoli, prober se ipsum homo &c. qui enim manducat, & bibit indigne, judicium sibi manducat, & bibit.* Ergo neque satisfit præcepto Ecclesiastico, utpote quòd est modificativum præ-